

Arrest

nr. 229 501 van 28 november 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen in januari 2016 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 6 november 2019 voor de vijfde keer om internationale bescherming. Op 18 november 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Mazrek (gemeente Gur i Zi, Shkodër) en bezit u het Albanese staatsburgerschap. Op 18 januari 2016 verzocht u samen met uw echtgenote, G. M. (...), om internationale bescherming in België. U verklaarde toen dat u ten gevolge van diverse bloedvetes waarin uw familie verwickeld is al van bij uw geboorte in isolement leefde. U ondernam in de jaren voor uw komst naar België een tweetal vergeefse pogingen om Griekenland binnen te komen. In mei 2015 huwde u met M. (...) en nadat uw echtgenote zwanger geraakte, besloot u dat het beter was voor jullie om Albanië te verlaten. Bij een terugkeer naar Albanië zou u gedood kunnen worden in het kader van de verschillende bloedvetes waarin uw familie betrokken is. Op 14 maart 2017 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing. U maakte immers, in tegenstelling tot diverse familieleden die in België wel erkend werden als vluchteling, geenszins aannemelijk dat u anno 2017 persoonlijk nog in een vendetta wordt gevisieerd. Zo kon aan de door u beweerde inperking van uw bewegingsvrijheid gedurende de jaren voor uw komst naar België niet het minste geloof gehecht worden en waren diverse van uw verklaringen tegenstrijdig. Bij arrest van 4 september 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen integraal de appreciatie van het Commissariaat-generaal en werd uw persoonlijk asielrelaas ongeloofwaardig bevonden. U verliet België niet en diende op 26 september 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde hierbij dat u niet naar Albanië terug kon omdat uw leven er wegens bloedwraak in gevaar was en u er opgesloten zou moeten leven. Op 24 oktober 2017 nam het Commissariaat-generaal uw tweede verzoek niet in overweging, aangezien u zich louter baseerde op dezelfde verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had en de door u neergelegde documenten geen ander licht konden werpen op de eerste weigeringsbeslissing. Op 1 maart 2018 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep. Zonder het land te hebben verlaten diende u op 16 maart 2018, samen met uw echtgenote, een derde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde opnieuw dat u en uw gezinsleden bloedwraak vreesden. Uw familie deed bovendien een nieuwe vergeefse verzoeningspoging bij de familie Vukaj. Het Commissariaat-generaal verklaarde uw verzoek op 24 april 2018 niet-ontvankelijk, omdat er geen elementen waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. Op 15 mei 2018 verzocht u een vierde maal om internationale bescherming. U herhaalde uw vrees gedood te worden in het kader van de reeds eerder vermelde bloedvetes. U vreesde eveneens dat uw kinderen bij terugkeer naar Albanië niet naar school zouden kunnen gaan, omdat ze door de families met wie u in bloedwraak leeft vermoord kunnen worden. U verklaarde dat uw moeder A. (...) intussen naar België was gekomen en dat zij u bijkomende documenten meebracht om aan te tonen dat u nog steeds niet naar Albanië kan terugkeren. Het Commissariaat-generaal verklaarde uw verzoek op 5 oktober 2018 niet-ontvankelijk, omdat er geen nieuwe elementen waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kwam. Op 26 juni 2019 werd het door u aangehekende beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 11 juni 2019 werd u aangehouden wegens opzettelijke slagen en verwondingen en opgesloten in een Belgische gevangenis. Op 20 september 2019 werd u hiervoor door de correctionele rechtbank van Turnhout veroordeeld tot een niet definitieve gevangenisstraf van 18 maanden waarvan 6 maanden met uitstel van 5 jaar. Op 24 oktober 2019 werd u overgeplaatst naar het Gesloten centrum voor Illegalen teneinde u te verwijderen van het Belgische grondgebied. Op 6 november 2019 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in vanuit het gesloten Centrum voor Illegalen te Brugge. U herhaalde dat u in Albanië vreest gedood te worden in het kader van een bloedwraak. U voegde hieraan toe dat u sinds 2008 in Griekenland verbleven heeft gedurende 8 jaar en dat u in 2015 van Albanië naar België bent gekomen. U verklaarde dat er dingen zijn die u niet verteld heeft. U stelde voorts bewijzen te hebben dat u onder druk gezet werd om niets te vertellen tijdens het interview. U legde evenwel geen documenten neer in het kader van uw actuele verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vierde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen tot uw komst naar België geïsoleerd geleefd te hebben en actueel nog steeds persoonlijk in de vetes waarin de familie G. (...) betrokken is geïsoleerd te zijn. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bij arrest van 4 september 2017 de appreciatie van het Commissariaat-generaal integraal bevestigde. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Uw tweede verzoek werd niet in overweging genomen, aangezien u zich louter baseerde op dezelfde verklaringen die u reeds bij uw eerste verzoek afgelegd had en de door u neergelegde documenten geen ander licht konden werpen op de eerste weigeringsbeslissing. Uw beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Uw derde verzoek werd om dezelfde redenen niet-ontvankelijk verklaard. U ging hiertegen niet in beroep. Ook uw vierde verzoek werd door het Commissariaat-generaal niet-ontvankelijk verklaard, daar u geen nieuwe elementen aanhaalde. Het door u aangetekende beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel tot een louter herhalen van uw vrees bij terugkeer naar Albanië gedood te worden in het kader van een bloedvete (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 1.1, 2.1, 5.1, 5.2). Deze elementen werden door u reeds bij uw eerdere verzoeken uiteengezet en werden niet geloofwaardig bevonden. Dat u intussen met G. M. (...) gebeld heeft en dat hij u gezegd heeft dat u niet terug mag keren omdat u vermoord zal worden (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 1.1) vloeit rechtstreeks voort uit deze vermeende geïsoleerdheid in een bloedvete en is bijgevolg logischerwijze evenmin geloofwaardig.

Aan uw verklaring sinds 2008 in Griekenland te hebben gewoond en daarover te willen spreken (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 1.2, 2.7), kan voorts geen enkel geloof gehecht worden. In het kader van uw eerdere verzoeken stelde u immers altijd in Albanië te hebben verbleven en slechts een tweetal vergeefse pogingen te hebben ondernomen in de jaren voorafgaand aan uw vertrek naar België om naar Griekenland te gaan (CGVS III 1e verzoek p. 2-4, 7-9). Uw verblijf in Albanië wordt bovendien bevestigd door het destijds door u neergelegde rijbewijs, uitgegeven in november 2014, en uw verklaringen in uw dorp rijlessen te hebben gevolgd (CGVS III 1e verzoek p. 13-04). Hoe dan ook ziet het Commissariaat-generaal niet in hoe een eventueel langer verblijf in Griekenland een andere appreciatie inzake uw verzoek om internationale bescherming zou kunnen onderschrijven, daar vaststaat dat u in 2015 in Albanië verbleef en toen geenszins aannemelijk maakte geïsoleerd te worden in een bloedvete.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw opmerking dat er zaken zijn die u nog niet verteld heeft (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 7), geen aanleiding geeft tot het ontvankelijk verklaren van uw verzoek, daar de schriftelijke verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken net bedoeld is om nieuwe relevante feiten aan te halen. Dat u een persoonlijk interview wil en uw problemen niet wil neerschrijven (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 6), kan dan ook niet worden weerhouden, temeer daar dit reeds uw vijfde verzoek is en er aldus kan aangenomen worden dat u reeds geruime kans gekregen heeft om alle relevante elementen voor uw verzoeken te vermelden. Aan uw verklaring dat u inmiddels bewijzen heeft die zouden staven dat u onder druk gezet werd om niet te spreken tijdens uw interview (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 2.6), kan evenmin

enige waarde toegekend worden, daar u geen enkel concreet document neerlegde ter ondersteuning van uw huidige verzoek.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ook in het kader van het eerste verzoek ingediend door uw moeder A. G. (...) op 15 mei 2018 een weigeringsbeslissing genomen werd door het Commissariaat-generaal op 26 oktober 2018.

Gelet op hetgeen voorafgaat, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel citeert verzoeker voorafgaand de relevante wetsbepalingen en meent hij dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat hij geen nieuwe elementen bijbrengt die de kans aanzienlijke groter maken dat hem een beschermingsstatus wordt toegekend én dat hij niet aan de definitie van een vluchteling zou voldoen.

Vervolgens stelt verzoeker het volgende:

"2. Verweerster ten onrechte in de veronderstelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker.

Meer in het bijzonder is verweerster ten onrechte van oordeel dat niets erop wijst dat verzoeker hen ten dage, anno 2019, nog steeds gevaar zou lopen bij een eventuele terugkeer naar ALBANIË.

In een eerdere beslissingen erkende zij immers steeds dat verzoeker en zijn familie verwickeld zijn in een bloedvete. Zij meende echter dat deze bloedwraak anno 2019 geen aanleiding meer zou geven tot enige vervolging in hoofde van verzoeker.

In de allereerste beslissing van verweerster stond o.a. het volgende:

"Aan de geloofwaardigheid van de door u beschreven gebeurtenissen, in casu de door uw vader en ooms gepleegde moorden en de daardoor ontstane bloedvetes tussen uw familie en verschillende andere families wordt niet getwijfeld."

Het is ook omwille van diezelfde vete dat verschillende familieleden van verzoeker ALBANIË ontvluchtte en elders bescherming zochten.

Enkele van de familieleden van verzoeker werden in BELGIË zelfs erkend als vluchteling:

"Aan M. G. (...), i.e. de echtgenote van uw vaders broer N. G. (...) en stiefmoeder van A. G. (...), en aan V. G. (...), i.e. de weduwe van uw vaders broer G. (...) en moeder van A. (...) en G. G. (...), werd in de loop van de afgelopen jaren door het Commissariaat-Generaal dan ook de vluchtelingenstatus toegekend."

Opvallend is dat het gaat om vrouwen, die in feite eerder sporadisch persoonlijk gevisieerd worden ten gevolge van een bloedvete.

Verweerster weigert daarentegen om aan verzoeker, die nochtans de zoon is van één van de daders en bijgevolg volgens de Kanun-regels eerder ten prooi hoort ten vallen van de wrekers, bescherming te bieden.

3. Verzoeker vreest actueel te worden gedood bij een terugkeer naar ALBANIË. Zijn relaas is zo gecompliceerd dat het niet vanzelfsprekend is om kort toelichting te geven tegen een onbekende persoon die geen of slechts een beperkte kennis heeft van zijn dossier.

In het kader van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken lichtte verzoeker al een tipje van de sluier:

1) Hij gaf aan dat hij eigenlijk al een hele tijd op de vlucht is voor zijn vervolgers en dat hij vooraleer hij naar BELGIË kwam bijna 8 jaar in GRIEKENLAND verbleef in een poging om te ontsnappen aan de familie.

Dit had hij achtergehouden in het kader van zijn eerdere interviews omdat hij meende dat dit in zijn nadeel zou spelen bij de beoordeling van zijn vrees voor vervolging. Maar in werkelijkheid verbleef verzoeker dus al jaren ondergedoken in GRIEKENLAND met de intentie zijn vervolgers af te schudden. Zijn jarenlange afwezigheid kan verklaren waarom hij in 2012 niet meer werd opgenomen op de lijst van CEDOCA van eventuele slachtoffers van bloedwraak in ALBANIË terwijl dat in 2009 wel nog het geval was.

Ook kan dit verklaren waarom de verklaringen van verzoeker over zijn leven in ALBANIË en zijn pogingen om naar GRIEKENLAND te vluchten niet konden overtuigen.

2) Verzoeker gaf aan dat hij recent contact had met de Voorzitter van de Verzoeningscommissie, G. M. (...), die hem bevestigde dat het nog altijd niet veilig is voor hem om terug te keren naar ALBANIË en dat hij gedood zal worden ingediend hij zou terugkeren.

3) Tenslotte gaf hij aan dat hij onder druk gezet werd om bepaalde zaken te verzwijgen tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Zijn raadsman heeft hem gevraagd om al deze zaken neer te schrijven zodat zijn verklaring inzake kan worden bezorgd aan Uw Raad en Uw Raad zijn verklaringen in rekening kan brengen bij de beoordeling van de vraag of verder onderzoek van deze elementen noodzakelijk is.

4. Los van de specifieke elementen die verzoeker aanhaalt, is het een algemeen bekend feit dat excessief geweld een groot probleem in ALBANIË. Dit blijkt alleen al uit het grote aantal moorden, familievetes en bloedwraaken.

Oog om oog, tand om tand is in ALBANIË een ruim toegepaste regel.

"3.2. Bloedwraak

Het fenomeen bloedwraak blijft volgens de Europese Commissie (2015) een probleem, (...)

(..)

In april 2018 wordt in Tirana een man (Mario Majollari) doodgeschoten. Vermoed wordt dat deze moord gebeurd is als vergelding voor een dubbele moord die zijn vader heeft begaan. De vader (Avni Majollari) zit hiervoor aan levenslange celstraf uit. De vermoedelijke dader van de moord (Kastriot Gjuzi) wordt enkele dagen later gearresteerd in Kosovo. In 2015 had het slachtoffer een asielaanvraag ingediend in Zweden maar die is niet ingewilligd. "

(COI, 26 juni 2018)"

5. De vraag is dan ook of er voldoende bescherming kan worden gegeven aan de bewuste, in een bloedwraak betrokken personen in ALBANIË zelf.

Uit een artikel van David NAELE van 4 april 2019 blijkt van niet.

Ook uit hij terechte kritiek op CEDOCA, de organisatie de lijst van potentiële slachtoffers van bloedwraak opstelde (en verzoeker daarop niet meer opnam in 2012):

'(...)'

(Artikel David NAELE, <https://www.gardencourtchambers.co.uk/news/albanian-blood-feuds-and-certification-a-critical-view>)

Zolang hier geen verandering in komt en er de infrastructuur wordt uitgewerkt om al de slachtoffers opvang en/of bescherming aan te bieden kan men onmogelijk hun fysieke integriteit, veiligheid noch leven garanderen.

Verzoeker is zo één van die slachtoffers.

6. Verweerster kan niet serieus voorhouden dat al deze nieuwe elementen, de kans niet aanzienlijk hoger maakt dat verzoeker bij een nieuw onderzoek naar zijn asielmotieven alsnog kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het is duidelijk dat verweerster deze nieuwe elementen onvoldoende heeft onderzocht.

Nergens in de beslissing valt te lezen waarom deze nieuwe elementen zonder meer aan de kant worden geschoven."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden een uittreksel uit de COI FOCUS "Albanië: Algemene situatie (update)" van 27 juni 2018 (p. 24 en 25) en het artikel "Albanian blood feuds and certification: a critical view" van David Neale van 4 april 2019 als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een aanvullende nota van 28 november 2019 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) fotokopieën neer van een email van een advocate die hem op 27 november 2019 in het Centrum voor Illegalen te Brugge is gaan bezoeken, van een schrijven van G. M., de voorzitter van de Verzoeningscommissie en van een email van G. M. van 25 november 2019.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een beter leesbare en vollediger kopie van het schrijven van G. M., de voorzitter van de Verzoeningscommissie, van 18 november 2019 neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verzoeker betwist niet dat onderhavig verzoek om internationale bescherming betrekking heeft op de gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige (volgende) verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet, met name dat zijn familie verwickeld is in bloedvetes. De commissaris-generaal nam met betrekking tot het eerste verzoek op 14 maart 2017 reeds een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker, in tegenstelling tot diverse leden van zijn familie die in België wel erkend werden als vluchteling, niet aannemelijk maakte dat hij toen persoonlijk nog in een persoonlijke *vendetta* werd geïnvolveerd. Bij arrest nr. 191 401 van 4 september 2017 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker. Daarbij oordeelde de Raad (onder meer) dat *“totaal geen geloof kan worden gehecht aan de inperking van de bewegingsvrijheid van verzoekende partij en derhalve aan het persoonlijk in de bloedvete (nog) te worden geïnvolveerd”*.

Met betrekking tot verzoekers eerste, tweede en derde volgend verzoek werd telkens geoordeeld dat verzoeker zich louter baseerde op dezelfde verklaringen die hij reeds bij zijn eerste verzoek had afgelegd en dat de door hem neergelegde documenten geen ander licht konden werpen op de eerste weigeringsbeslissing en dat er geen nieuwe elementen waren die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor een internationaal beschermingsstatuut in aanmerking kwam.

De Raad stelt vast dat verzoeker ter ondersteuning van zijn huidige volgend verzoek bijkomende verklaringen aflegt. Zo geeft verzoeker thans aan dat (i) G.M., de voorzitter van de Verzoeningscommissie, hem aan de telefoon heeft gezegd waarom hij geen verzoening krijgt in Albanië en heeft gewaarschuwd niet naar huis te komen omdat ze hem dan zullen vermoorden, dat (ii) hij acht jaar in Griekenland heeft gewoond, waar hij in 2008 naartoe gegaan is wegens bloedwraak, en dat (iii) hij onder druk werd gezet door mensen *“om niet te spreken tijdens het interview”*. Verzoeker brengt geen stukken bij die deze nieuwe verklaringen kunnen ondersteunen, zodat het om loutere beweringen gaat.

In de bestreden beslissing wordt over deze nieuwe verklaringen als volgt geoordeeld:

“Dat u intussen met G. M. (...) gebeld heeft en dat hij u gezegd heeft dat u niet terug mag keren omdat u vermoord zal worden (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 1.1) vloeit rechtstreeks voort uit deze vermeende geïnvolveerdheid in een bloedvete en is bijgevolg logischerwijze evenmin geloofwaardig.

Aan uw verklaring sinds 2008 in Griekenland te hebben gewoond en daarover te willen spreken (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 1.2, 2.7), kan voorts geen enkel geloof gehecht worden. In het kader van uw eerdere verzoeken stelde u immers altijd in Albanië te hebben verbleven en slechts een tweetal vergeefse pogingen te hebben ondernomen in de jaren voorafgaand aan uw vertrek naar België om naar Griekenland te gaan (CGVS III 1e verzoek p. 2-4, 7-9). Uw verblijf in Albanië wordt bovendien bevestigd door het destijds door u neergelegde rijbewijs, uitgegeven in november 2014, en uw verklaringen in uw dorp rijlessen te hebben gevolgd (CGVS III 1e verzoek p. 13-04). Hoe dan ook ziet het Commissariaat-generaal niet in hoe een eventueel langer verblijf in Griekenland een andere appreciatie inzake uw verzoek om internationale bescherming zou kunnen onderschrijven, daar vaststaat dat u in 2015 in Albanië verbleef en toen geenszins aannemelijk maakte geïnvolveerd te worden in een bloedvete.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw opmerking dat er zaken zijn die u nog niet verteld heeft (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 7), geen aanleiding geeft tot het ontvankelijk verklaren van uw verzoek, daar de schriftelijke verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken net bedoeld is om nieuwe relevante feiten aan te halen. Dat u een persoonlijk interview wil en uw problemen niet wil neerschrijven (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 6), kan dan ook niet worden weerhouden, temeer daar dit reeds uw vijfde verzoek is en er aldus kan aangenomen worden dat u reeds geruime kans gekregen heeft om alle relevante elementen voor uw verzoeken te vermelden. Aan uw verklaring dat u inmiddels bewijzen heeft die zouden staven dat u onder druk gezet werd om niet te spreken tijdens uw interview (DVZ schriftelijke verklaring d.d. 6 november 2019 vraag 2.6), kan evenmin enige waarde toegekend worden, daar u geen enkel concreet document neerlegde ter ondersteuning van uw huidige verzoek.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal de door verzoeker aangebrachte nieuwe elementen heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn eerdere verklaringen dat enkele familieleden in België erkend werden en van zijn nieuwe schriftelijke verklaringen, en het aanhalen van algemene informatie over het groot aantal moorden, familievetes en gevallen van bloedwraak in Albanië, zonder deze te betrekken op zijn eigen persoonlijke situatie, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Ook de bij zijn op 28 november 2019 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota's gevoegde stukken vermogen geen afbreuk te doen aan de voormelde appreciatie. Vooreerst betreft het hier slechts fotokopieën en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker deze stukken pas bij zijn vijfde verzoek om internationale bescherming, in allerlaatste instantie overmaakt. Wat de email van de advocate betreft, wijst de Raad er bovendien op dat dit louter gebaseerd is op verzoekers verklaringen en dat deze verklaringen niet worden ondersteund door enig begin van bewijs en ook nog ten dele strijdig zijn met verzoekers eerdere verklaringen. Zo verklaart verzoeker thans dat hij gedurende zes jaar in Griekenland heeft gewoond en in 2014 teruggegaan is naar Albanië, daar waar hij in zijn schriftelijke verklaring nog liet noteren dat hij acht jaar in Griekenland heeft gewoond. Wat betreft het schrijven van G. M., de voorzitter van de Verzoeningscommissie, van 18 november 2019, acht de Raad het bovendien vreemd dat dit opgesteld is in het Engels – en niet in het Albanes – en dat de voorzitter van deze commissie hierin de onmacht van zijn eigen overheidsinstanties om hun burgers te beschermen uitdrukt. Wat ten slotte de email van G. M. van 25 november 2019 betreft, stelt de Raad tevens vast dat hierin vermeld wordt dat de voorzitter van de Verzoeningscommissie zeer bezorgd is over de beslissing, doch hieruit blijkt niet over welke beslissing het gaat. Zo hiermee bedoeld wordt op de thans bestreden beslissing, vloeit deze bezorgdheid rechtstreeks voort uit verzoekers voorgehouden verklaringen dat hij persoonlijk geviséerd wordt in een bloedvete, waaraan bij de beoordeling van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming reeds geen geloof werd gehecht. Bovendien acht de Raad het opmerkelijk en weinig aannemelijk dat de voorzitter van een dergelijk Comité een email verstuurt via een persoonlijke "yahoo"-account en niet via een professioneel emailadres, dat deze verzoekers advocate hierin enkel met de voornaam aanspreekt en ook nog bij de slotformule ("*Yourse sincerely*") een taalfout maakt. Gelet op het voorgaande hecht de Raad dan ook geen objectieve bewijswaarde aan de voorgelegde stukken.

Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift en de door hem bijgebrachte stukken zijn bijgevolg niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN